

Sviatok Premenenia Pána

Mt 17, 1 – 9

6. august 2023

Milé sestry a bratia v Kristovi

Niekedy hovorievame, že život je zmena – neustále sa vyvíja, je evolučný. Zmenami sa v živote snažíme prispôbiť novým podmienkam, hľadáme nové možnosti rastu. Ale zároveň je prirodzené, že napriek tomu sa zmenám podvedome vyhýbame, radšej by sme zotrvali pri tom staršom, overenom, pri tom, na čo sme boli zvyknutí.

Aj v oblasti viery nás posledné desaťročia, či lepšie povedané už posledné storočia konfrontujú s novou situáciou. Poznanie, ktoré priniesla veda, autonómia moderného človeka, ktorý sa už nechce nechať v živote poručníkovať, viesť; individualizácia života – to sú len niektoré z faktorov, ktoré ovplyvňujú postavenie viery v dnešnom svete. Núti nás to hľadať odpovede na otázky z toho plynúce, napriek tomu, že by sme často radšej zostali pri tom starom. Zároveň vidíme, že pre mnohých našich súčasníkov sa už viera ani nejaví ako možnosť. A ešte horšie sú rôzne jedovaté alternatívy, ktoré prinášajú myslenie „buď - alebo“, myslenie akýchsi zákopových vojen, ktoré nepozná nič medzi, len sa snaží zlikvidovať protivníka. A tak sa aj my dnes pýtame, čo robiť, aby sme nadviazali na tých kresťanov, ktorí žili ozajstnú vieru, ktorí ju statočne obhájili v dobe, v ktorej žili? Čo robiť, aby sme aj my boli tými dobrými hospodármi, ktorí z pokladu svojej viery vyberajú veci staré i nové.

Podobná kritická situácia sa v dejinách kresťanstva opakovala viackrát. Na samom začiatku stála malá skupina Ježišových učeníkov, ktorí sa tiež s obavami pozerali do budúcnosti. Verili, že Ježiš je prisľúbený boží Posol - Kristus; na druhej strane ich znepokojovala jeho reč, že bude musieť ísť do Jeruzalema, trpieť a tam aj zomrieť. Učeníci mali pochybnosti, či s ním môžu spojiť svoje životy, či viera v neho bude znamenať obohatenie ich života.

Práve udalosť na vrchu premenenia, ktorú si dnes pripomíname, znamenala pre všetkých posilnenie a povzbudenie. Predstavovala vyjasnenie ich cesty. Bola to podobná skúsenosť, ako keď turisti v hmle vystupujú na vysoký vrchol. Počas cesty v hmle nevidia okolo seba veľa, až na vrchole sa ich pohľad vyjasní, otvorí sa im pohľad do diaľky, v ktorom zrazu uvidia všetko.

Pre apoštolov aj pre Ježiša bola udalosť premenenia potvrdením ich cesty. Stretnutie s Mojžišom a Eliášom im pripomenulo súvis s celými dejinami spásy. Vedť Mojžiš sprevádzal vyvolený ľud na jeho ceste do zaslúbenej zeme, hoci sám do nej nemal vojsť. Pre Ježiša udalosť premenenia bola zase prípravou na jeho poslednú drámu – na cestu do Jeruzalema, na cestu v ústrety Kalvárii.

Aj v našom živote určite všetci poznáme podobné skúsenosti, ktoré nám potvrdili správnosť našej viery. Udalosti a skúsenosti, ktoré nám mnohé vyjasnili. Aj my kresťania môžeme zakúsiť podobný vrch premenenia, ktorý potvrdzuje našu vieru. Skúsenosti, ktoré nám dávajú silu pokúsiť sa niečo z viery vysvetliť aj ostatným. Aby sme aspoň trochu prekonávali tie pomyselné zákopy, ktoré sa dnes medzi ľuďmi šíria.

Aj v našom živote nám podobné skúsenosti hory premenenia môžu pomôcť, aby sme vieru znovu chápali ako oheň, ktorý zohrieva a osvecuje naše životy, nielen ako uctievanie dávnej pahreby.

Prosme preto dnes spoločne, aby aj my sme vedeli na našej ceste viery načerpať podobné posilnenie, ako Ježiš s učeníkmi na hore premenenia. Aby sme obstáli na našej ceste životom. Tak, aby sme vedeli s Ježišom zdieľať nielen slávnostné chvíle, ale aj tie miesta, kde sa jeho nasledovanie stretá so skutočným životom, s jeho drámou.

Viliam Arbet